

Salvátor

70

červen 2023

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Ježíš Kristus v našem životě

Slavností Seslání Ducha Svatého, kterou jsme slavili minulou nedělí, skončila velikonoční doba. Někdo ji možná prožíval podobně jako už mnohokrát ve svém životě. Ale děti, které před týdnem poprvé přistoupily k svatému přijímání, ji zakoušely určitě jinak.

Kromě celoroční přípravy, která probíhala při hodinách náboženství, jsme se v druhém pololetí setkávali také v neděli odpoledne, a to i s jejich rodiči. Děti za pomoci svých rodičů připravily na samotnou slavnost přímluvy a také dary, které přinesly k oltáři. Zastavme se na chvíli u těchto dvou věcí. Ony totiž nesouvisejí jen s prvním svatým přijímáním, ale s každou mší svatou, na kterou přicházíme.

V evangeliu si na mnoha místech můžeme všimnout, jak Ježíšovi záleželo na tom, aby vztah s Bohem a lidský život byly spolu úzce spojeny. Proto se na mši můžu připravit také tím, že se

zamyslím, co mně nebo druhým působí radost nebo starost, abych to v modlitbě svěřil Bohu. Možná je to pro řadu z vás něco samozřejmého. Určitý rozdíl je ale v tom, jestli tyto úmysly předkládám Pánu jen ve svém nitru anebo jestli je mám napsat anebo říct nahlas.

Na křesťanství mi přijde hezké, že vztah s Ježíšem má prostupovat každou chvíli všedního i svátečního dne. Vnímám to jako logický důsledek největšího Ježíšova přikázání. Když máme někoho rádi, často na něho myslíme. Dostáváme se tak k darům, které přinášíme k oltáři. Protože všechno, co děláme z lásky (k Pánu, druhým nebo sobě), se takovým darem může stát, záleží jen na nás, kolik toho Pánu doopravdy přineseme. Možná tuto chvíli mše prožijeme s větším užitkem, když si doma napíšeme, co všechno dnes Pánu dáme. Mohou to být modlitby, běžné povinnosti, ale i usmíření apod.

Bohatý užitek z účasti na každé mši přeje

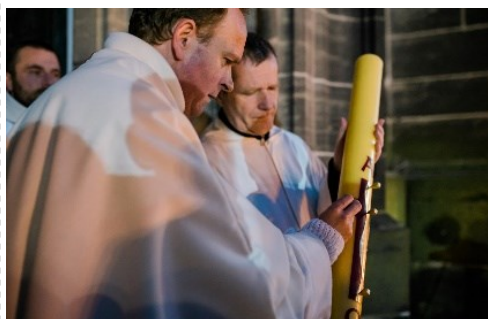
otec Jan

Dojmy z Velikonoc

Nejhlouběji mě zasáhl krátký text, který jsem četla při křížové cestě na Velký pátek. Ke každému zastavení tam patřila úvaha o vlastnostech a postojích našeho Pána. Četla jsem 12. zastavení – *Pán Ježíš na kříži umírá*. Jeho tématem byla *láska*. Úvaha začínala slovy: „Je dokonáno.“ Uvědomila jsem si, že Jeho láska dostoupila svého vrcholu – smrti za nás hříšné. Byla jsem

Dojmy z Velikonoc

opravdu dojatá a během celé křížové cesty jsem cítila pohnutí i u jiných. *EV*

Během letošních Velikonoc jsem prožila opět krásné a naplněné období. Zúčastnila jsem se velkých svátečních obřadů (čtvrtek, pátek, sobota, neděle). Pro mne je nejtěžším obdobím v liturgickém roce Velký pátek. Tento den je

velmi depresivní a vnitřně ho intenzivně prožívám. Naopak sobota pro mne znamená naději a velkou slavnost, která v srdcích otvírá cestu světla, stejně tak

jako setmělý kostel, který se postupně rozzařuje. Proto bylo pro mne velkým potěšením zapojit se i osobně čtením pasáže o Stvoření světa. Byla to pro mě nesmírná pocta a čest. Zanechalo to ve mně po celou dobu hluboký dojem, který přetrvává. Také jsem zavzpomínala na svůj křest. Mám tu vzpomínku stále v živé paměti. Byla to opravdu „velká noc“. Moje díky za prožitek patří všem, kteří se podíleli na bezvadném chodu svátečních obřadů. Zejména musím vzdvihnout naše zpěváky.

Hudba a zpěv rozeznávají naše nitra

stejně jako Boží Slovo. Třešničkou na dortu pak byl Boží hod velikonoční. Myslím, že v ten den probíhá jedna z nejkrásnějších bohoslužeb roku.

Štěpánka Stryková

Do mnoha dalších dnů si nesu zážitek z nádherné bílo – sobotní vigilie, kdy z temného večerního kostela, po krásné adoraci voskové svíce a jejího světla a po řadě biblických textů, žalmů a modliteb zaznělo mocné varhanní i pěvecké ALELUJA a z temnoty vyplul v zářivém světle vyzdobený kostel

Ano, to je ten moment, kdy se nebe dotýká země, kdy Kristus vstupuje mezi nás hříšníky, kdy se srdce chvějí a touha nás tlačí k překonání vlastních slabostí a vin..... *KM*

pokračování na str. 4

Dojmy z Velikonoc

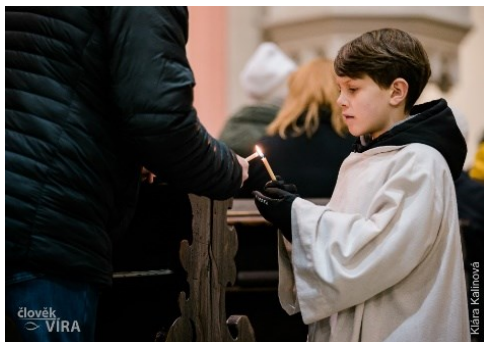
pokračování ze str. 3

Velikonoční doznívání

Ještě napůl duchovně ponořeni do velikonočních svátků sešli se v úterý večer na faře chrudimští Chlapi. Tentokrát potěšeni i návštěvou a aktivní účastí otce Jana. Poučení a podpoření úvodní četbou knihy Karikatury Boha od Kateřiny Lachmanové jsme se v milém

a uvolněném duchu podělili o své nedávné hlubší i lehčí osobní příběhy, reflexe a dojmy. Přivítali jsme také dva nové členy do našeho malého společenství.

Případné další nové spolubratry rádi uvítáme třeba hned v úterý 13. června 2023 od 19:00 hodin v sále na faře.

Petr Miklas

Anketa k přípravě na první svaté přijímání

Otázka pro děti:

Co na tebe při přípravě zapůsobilo? Co si budeš dlouho pamatovat?

Otázka pro rodiče:

Jak jste se svými dětmi prožívali přípravu na první svaté přijímání?

Líbil se mi společný výlet na Podskálu. Cestou jsme plnili úkoly, se kterými nám pomáhali rodiče. Na Podskále je pěkný kostelík, ve kterém jsme měli bohoslužbu. Venku jsme hledali mloky a hráli honičku s otcem Janem. Na přípravách se mi líbilo, jak jsme společně

s kytarou zpívali písničky.

Jakub Duraj

Přípravy na první svaté přijímání znamenaly příjemná setkávání s otcem Janem a ostatními rodiči a dětmi z farnosti. Byl to čas zastavení se v každodenním shonu a naslouchání otci Janovi i našim dětem. I pro děti je to jiné než náboženství, protože se pak můžeme společně bavit o tom, co se na přípravách dozvěděly, a zjistit, jak to vnímaly. Jsem ráda, že se tato setkávání konají a že na nich mohou být i rodiče, protože je to čas, kdy odložíme starosti stranou a společně posloucháme příběhy ze života Ježíše Krista.

Jana Durajová

Na výletě jsem si našla kámošku, viděla mloka, zajímavá byla i bohoslužba. A vzpomínám, jak jsme si mohli s biblickými postavkami i pohrát.

Jana Johanidesová

Já osobně prožívala tuto přípravu ve volnu mezi prací. Poznala jsem otce Jana z trochu jiné stránky, vždy připraveného plně se věnovat dětem. Na sobotním výletě mě překvapil, jak radostně hrál s dětmi na „babu“. Je to opravdový otec své farnosti.

Vlasta Johanidesová

Nedělní setkání v kostele, povídání si o zajímavostech. Dnešní sobotní výlet, čas prožitý s kamarády.

Adam Čáslavský

Do přípravy jsme se zapojili celá rodina, včetně starších sourozenců. Ať se jednalo o nedělní setkání, četbu a rozpravu nad biblí, nebo učení a vysvětlování Desatera. Tento týden nás čeká již chystání slavnostního ukončení přípravy a vstup do další etapy na Boží cestě.

Čáslavští

Mně se líbilo, když jsme stavěli jídelní stoly a povídali jsme si o tom, co u stolu vše společně děláme. A při čem všem je s námi Bůh, že je s námi při všem.

David Novotný

Syn zjistil, jak je příprava důležitá a co vlastně svaté přijímání znamená. Bylo to pro nás nové učení. U syna o Pánu Bohu, u mě i sblížení se synem.

Isabela Novotná

Z přípravy se mi moc líbil příběh o marnotratném synu, když jsme si „hráli“ s postavkami, a taky výlet (hlavně mlok a kamarádi).

Magdalena Novotná

Erik Ždimal

Téměř každou neděli tohoto roku jsme se s Erikem vypravili na přípravu na první svaté přijímání. Byl to čas jen můj a syna. Setkání bylo vždy příjemné a klidné. Bylo hezké strávit hodinu s Erikem v přátelském a milém prostředí povídáním si a přemýšlením o Ježíši. Mohli jsme pak spolu probírat to, co nového se dozvěděl a jak to vnímal.

Petra Ždimalová

Přípravu jsem prožívala spíš jako katechetka. Půl roku jsme se věnovali Desateru, pak příběhům vztahujícím se ke svátosti smíření a eucharistii a v posledních týdnech průběhu těchto svátostí. Z dětí mám radost, jsou každé jiné, ale všechny vnímavé a přemýšlivé. Zvlášť mě potěšilo, když během výletu došlo na Desatero, jedno z dětí se zmínilo, že od té doby, co jsme o jednom přikázání mluvili, si dává pozor a snaží se jím řídit.

Bohumila Novotná

Co na tebe při přípravě zapůsobilo? Co si budeš dlouho pamatovat?

- 1) Že si na nás pan farář udělal čas.
- 2) Farní výlet a že jsme na něm měli předvádět scénky z desatera.

Jan Pokorný

pokračování na str. 6

Anketa k přípravě na první svaté přijímání

pokračování ze str. 5

- 1) Že jsme si na přípravách na první svaté přijímání zpívali.
- 2) Příprava přímlov, že jsme o tom přemýšleli a sami si je vymýšleli.

Bartoloměj Pokorný

Jak jste se svými dětmi prožívali přípravu na první svaté přijímání?

Blížkost okamžiku prvního svatého přijímání našich synů jsme si připomínali denně. Musím říci, že jak pro nás rodiče, tak i pro naše děti příjemnou formou, a to sice skrze modlitbu k přípravě

na první svaté přijímání, kterou na první přípravné schůzce děti obdržely. Moment, kdy se před společnou večerí modlili právě tuto modlitbu, se jim stal vítaným okamžikem jedinečnosti, při které rostli nejen před očima svých bratrů, ale i nás rodičů, se slovy adresovanými k Pánu.

Katarína Pokorná

Honzíkovi se nejvíc líbil společný výlet a sblížení s kamarády.

Za nás rodiče bylo zajímavé sledovat, jak se z malého dítěte stává prvokomunikant.

Jan a Tereza a Josef Vostrovští

Výlet pro děti před prvním svatým přijímáním

V sobotu, dne 20. května, jsme se s dětmi zúčastnili výletu v rámci přípravy

na první svaté přijímání. Vyrazili jsme v dopoledních hodinách od rozcestí

u Horeckého rybníka a turistickou stezkou pokračovali až na Podskálu do kostela svatého Jana Křtitele. Byli jsme početná skupina složená z devíti dětí připravujících se na první svaté přijímání, jejich rodičů a sourozenců.

Po cestě nás čekala různá zastavení, kde děti a rodiče plnili úkoly týkající se témat přípravy.

První zastavení po nás vyžadovalo nalezení ukrytých plastových vajíček. Uvnitř vajíčka byl lísteček s textem jednoho přikázání z Desatera. Děti s rodiči měly dané přikázání pomoci pantomimy předvést ostatním, tak aby ho uhádli. Zkuste si milí čtenáři představit, jak byste některá přikázání ztvárnili. Byla to velká legrace.

Na dalším zastavení jsme měli za úkol správně seřadit prosby, které se modlíme v Otčenáši, a z vylustěné tajenky zjistit, kdo je jeho autorem. Poté měl každý z účastníků vysvětlit smysl přidělené prosby.

Na posledním zastavení jsme si chystali vlastní texty přímluv, které se budeme

modlit při mši svaté při prvním svatém přijímání.

Cestou jsme si užili pěknou procházku romantickým údolím řeky Žejbra, děti se vydováděly na dětském hřišti v Chacholících. Na Podskále si děti zahrály na honičku, kdy ani otec Jan nezůstal stranou a do hry s dětmi se zapojil. Na své si přišli i milovníci živočichů. U pramene na Podskále jsme mohli pozorovat vzácného mloka skvrnitého.

Při závěrečné kající bohoslužbě jsme si při četbě z Písma svatého a promluvě na téma o dobrém pastýři uvědomovali, jak jsme pro Pána Boha jedineční a nepostradatelní.

Na první pohled se může zdát, že to byl jen příjemně strávený slunečný den. Myslím, že tu jde i o další důležitou skutečnost. Děti měly možnost prožít spolu hezké chvíle a lépe se vzájemně poznat. Rodiče i děti mohli zažít otce Jana v neformálním prostředí a jistě i pro něho bylo přínosné lépe se poznat s dětmi a jejich rodinami. Jak prosté, ale jak velmi cenné.

Tereza Vostrovská (účastnice výletu)

13. května 2023 pouť farnosti k Panně Marii

Obrázky a dojmy ze zastavení v Hemžích, Klášterci nad Orlicí a Neratově

S babičkou a sestrou Janičkou jsme vyrazily na farní májovou pouť. První zastávka byla v Hemžích u Chocně, kde se všichni poutníci domodlili růženec a viděli hrob Josefa Luxe. Před polednem jsme obdivovali starobylý kostel v Klášterci nad Orlicí, kde je na hřbitově pochována Anička Tomanová. Ovšem cílem cesty byl Neratov – poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie známý jako kostel se skleněnou střechou. Doslova nás nadchnul mostek přes Divokou Orlici s novou plechovou plastikou svatého Jana Nepomuckého. Přeběhly jsme ho

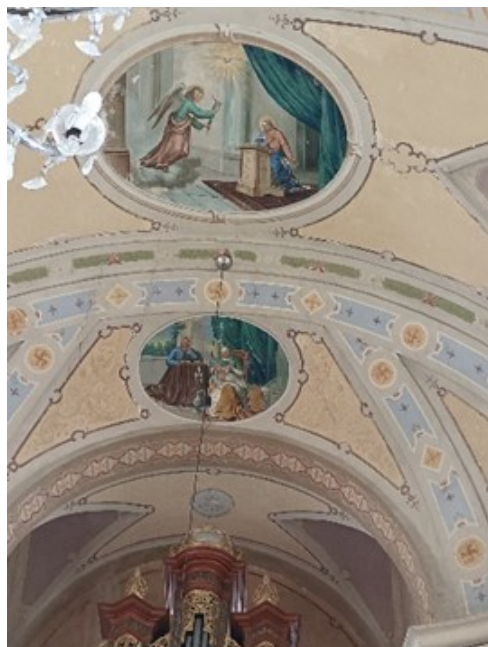
13. května 2023 pouť farnosti k Panně Marii

a byly jsme v Polsku!!! Moc se nám pouť líbila.

Maruška Johanidesová

Máj – pro většinu lidí nejkrásnější měsíc v roce. Všichni se těší na nový začátek v přírodě a někdy i v životě. A tak i my, chrudimští farníci, jsme zatoužili po změně a rozhodli se pro pouť. A kam jinam jet v máji než za Pannou Marií, naší přímluvkyní a ochranitelkou.

dobrou náladou a samozřejmě i něčím dobrým v baťůžkách. Na úvod jsme se s otcem Janem pomodlili ranní chvály a také část slavného růžence, a než jsme se nadáli, už jsme dojížděli ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie v Chocni – Hemžích. Tam jsme v pokoji a klidu dokončili modlitbu růžence, rozhlédli se po vyzdobeném a udržovaném kostele a počkali, až nám milá starší paní – kostelnice obklopená vnoučaty – povypráví něco z historie krásně umístěného a z dálky viditelného chrámu. Nezapomněli jsme se krátce zastavit u hrobu polistopadového politika, předsedy KDU-ČSL, místopředsedy vlády, ministra zemědělství, poslance a hlavně hluboce věřícího člověka - Josefa Luxe.

Celou akci jako obvykle připravila paní Ing. Petra Púdilová, která je nejen výborná organizátorka všech našich aktivit, ale také, a hlavně, vstřícný a laskavý člověk.

V sobotu 13. května v osm hodin ráno jsme nasedli do autobusu vyzbrojeni

13. května 2023 pouť farnosti k Panně Marii

Svým životem, vírou a modlitbami pomohla lidem, proto se otevírá proces její beatifikace (prohlášení za blahoslavenou).

Z Hemží jsme pokračovali do Klášterce nad Orlicí, kde nás uvítal tamní farník, mladý a příjemný muž. I ten nás provázela jejich kostelem poutavým slovním doprovodem a na místním hřbitově nám ukázal hrob Tomanových, jejichž dcera Anička je jediná česká stigmatička.

A čekal nás Neratov. Vystoupili jsme na místním parkovišti a rychleji či pomaleji jsme zdolali strmý výstup ke kostelu. Někdo zvolil travnatou stezku, jiný betonovou silnici, ale ve výsledku jsme byli utmáceni všichni. Zvláště mému

13. května 2023 pouť farnosti k Panně Marii

pokračování ze str. 9

kardiostimulátoru se to hrubě nelíbilo. Ale nahoře právě končil svatební obřad, a tak jsme pookřáli pohledem na rozjásané svatebčany.

Následovala bohoslužba sloužená naším otcem Janem. Byla nejen pro nás, ale také pro poutníky z brněnské Líšně a v době, kdy se otec Jan připravoval, nás mile přivítal místní pan farář Mons. Josef Suchár, autor a realizátor svého životního projektu. Při mši, ve velebnosti netradičního chrámu, měli, myslím, všichni zúčastnění svá srdce opravdu otevřená.

Kostel v Neratově, který povstal z trosek původního barokního chrámu, je úplně

jiný, než na co jsme zvyklí. Působí zvláště svým minimalismem ve výzdobě a velebnosti v prostoru. Raritou je, že se nikdy nezavírá, je tedy kdykoliv přístupný.

Nakonec jsme ve skupinkách scházeli dolů do vsi za občerstvením a prohlédnout si všechno, co tam už je vybudováno. Myslím, že Sdružení Neratov je příkladem toho, co svou pílí, pracovitostí a láskou dokáží lidé s dobrými úmysly.

Plni dojmů jsme se vraceli domů a nakonec jsme poděkovali Panně Marii za ochranu na cestě a paní Petře Pudilové za přípravu této krásné pouti.

Olga Korečková

Májové putování do Neratova 2023

V sobotu 13. května se vydal autobus plný poutníků z chrudimské farnosti i z okolních obcí na tradiční májovou pouť za Pannou Marií. Tentokrát byl hlavním cílem kostel Nanebevzetí Panny Marie v Neratově. Neratovský kostel je pro mě osobně kronikou pohnutých dějin 20. století a stejně tak symbolem pevné víry, vzkříšení, usmíření a setkávání. Vždyť od svého vzniku v první polovině 18. století až do poloviny 20. století kostel hrdě shlížel z kopce dolů na tehdejší Bärnwald, pyšnil se svým bohatým barokním interiérem a byl jistě hojně navštěvován tamními německými obyvateli. Po druhé světové válce se stal opuštěnou, zpustlou stavbou bez střechy, bez budoucnosti v zapomenutém

vysídleném československo-polském pohraničí. Ale díky pevné víře a odhodlání lidí ze Sdružení Neratov, které založil, inspiroval a svým nadšením a neochabujícím úsilím vede pan farář Mons. Josef Suchár, byl kostel znovuvzkříšen do podoby živého poutního místa, kde se setkávají turisté, poutníci, potomci původních obyvatel s obyvateli, kteří zde žijí dnes. Je to fascinující místo, které stojí za to navštívit, opravdu kdykoliv, protože kostel Nanebevzetí Panny Marie není nikdy zavřený.

Lucie Benedikta Petrusová

Rozhovor

Prosím přijměte pozvání na setkání s přáteli. Rada z nás zná z kostela, ze společných akcí, z poutí a přátelských posezení milé manželé Matouškovy i jejich laskavou a hezkou dceru paní

Veroniku Chvojkovou. Máme radost, že všichni přistoupili na náš „dálkový výslech“ a napsali nám o sobě pár detailů, které neznáme anebo si je ani neuvědomujeme.

Ver.: Veronika Chvojková

M: Marie Matoušková

V: Vojtěch Matoušek

Rozhovor - pokračování ze str. 11

1. *Prosím, představte se nám a povězte každý něco o své rodině.*

2. *Jaké jsou Vaše původní profese, co Vás zaměstnává nyní nebo jak trávíte čas v důchodu?*

Ver.: Mám tři děti, všechny jsou už plnoleté. Dcery Dianu a Adélu a nejmladšího syna Matěje. Bydlím v Topoli, takže chodím na nedělní mši do Vejvanovic. Mám také tříletého vnoučka Olivera, který nám dělá velkou radost. Oliverek bydlí s rodiči v novém domě nedaleko Čáslavi, ale vídáme se téměř každý víkend. Pracuji v Hradci Králové v energetické společnosti.

M: Žijeme v rodinném domku po rodičích ve Vejvanovicích, jsme s manželem už přes 20 let v důchodu. Pracovala jsem v Úhřeticích v Osevě jako technolog čištění osiv, původně jsem vystudovala nástavbu na potravinářské průmyslové škole v Pardubicích.

V: Pocházím z Blížňovic, s manželkou jsem se seznámil v kostele v Hrochově Týnci ve studentských letech. Pracoval jsem jako vedoucí chovu laboratorních zvířat ve Výzkumném ústavu pro farmacii a biochemii v Pardubicích-Rosicích, původně jsem vystudovaný inženýr zootechnik v Brně na VŠ zemědělské.

3. *Co nějaké záliby a koníčky? Čím se nejraději zabýváte ve volném čase?*

M.: Ráda pracuji na zahrádce, pokud mi to zdraví dovolí, pěstuji květiny i zeleninu, ráda luštím křížovky, baví mě sledovat i vědomostní televizní soutěže, ale

nikdy bych se do žádné nepřihlásila ☺. Dříve jsem hodně pletla a šila oblečení, dnes už to není tak potřeba. Spousta věcí se dá koupit.

V: Mou velkou celoživotní vášní je rybaření. Rád lovím ve pstruhových vodách, pokud mi to zdraví dovolí. Nohy už mi tak neslouží, někdy je problém vyškrábat se na břeh ☺. Rádu let jsem chodil zpívat do Slavoje a do farního sboru, dneska už mě chůze do schodů na kůr zmáhá, zpívám už jen v lavici. Hrával jsem kdysi na trubku a lesní roh, nyní si zahraji občas už jen na zobcovou flétnu. Rád se dívám na dokumentární filmy o zvířatech.

Ver.: Pokud na to mám čas, ráda sportuji, cestuji, ale i ráda čtu. Máme velkou zahradu a dva psy, práce kolem domu v Topoli je víc než dost.

4. *Jaký význam má víra ve Vašem životě, kde pramení a jak se Váš vztah k Bohu vyvíjel a vyvíjí?*

5. *Daří se Vám předávat víru a křesťanský způsob života i dalším generacím?*

Ver.: Víru mi předali rodiče, mně se to v mé vlastní rodině až tolik nedaří. Většinou chodím do kostela sama, mám doma sympatizanty, ale ne praktikující katolíky.

M: Víra je pro mě všechno, hodně mi v životě pomáhá. Víru jsem získala v rodině, hlavně díky mamince. Nám se

Rozhovor - pokračování ze str. 11 a 12

víru podařilo předat dvěma dcerám. Druhá dcera žije v Příbrami a pracuje v Praze jako zdravotní sestra.

V: Víru mi předali rodiče, chodívali jsme každou neděli s rodiči několik kilometrů do kostela pěšky.

6. *Jak žijete ve farním společenství, jak se zapojujete, čím Vás obohacuje?*

M.: Když jsme jako farnost patřili pod Hrochův Týnec, sloužil u nás ve Vejvanovicích mše páter Rudolf Zahálka. Poté, co přešel do chrudimské farnosti, vzal si nás jako jedinou filiálku pod chrudimskou farnost a jsme tomu velmi rádi. Povzbudil nás v myšlence, že bychom si měli sami pořádat pobožnosti i bez účasti kněze. Naučili jsme se sami vést např. pobožnost křížové cesty, májové pobožnosti nebo modlitby růžence. A tak to od té doby ve vejvanovické farnosti děláme. Ráda se zúčastňuji programu ve farním společenství v Chrudimi, navštěvujeme s manželem setkání seniorů, pravidelné duchovní obnovy, přednášky atd. Dříve jsem jezdila i na farní poutě, ale dnes už mi to zdravotní stav nedovoluje.

V: Vykonávám funkci kostelníka v našem kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Vejvanovicích. Teď už to zvládám za vydatné pomoci dcery Veroniky.

Ver.: Já jsem se s manželem ráda účastnila cykloputování. Bylo to otevřené společenství pro každého. Nechyběla v něm každodenní mše svatá, které se účastnili téměř všichni, i ti, kteří by jinak do kostela nešli. Jinak ráda vzpomínám na hodiny náboženství ve škole v Hrochově Týnci s páterem Rudolfem Zahálkou. Po tom, kdo vyrušoval, hodil kouskem křídy.

7. *Co Vám v životě dělá radost?*

V. a M.: Rodina, děti a vnoučata.

Ver.: Také děti a vnouček, ale i rodiče.

S prosbou o milost Boží, dary Ducha Svatého a ochranu Panny Marie děkuji vám za organizaci a samostatný přístup k našemu rozhovoru. Přejeme Vám všem pevné zdraví a krásný červen.

KM a EV

Farní den

V neděli 18. června zveme na Farní den. Začne mší svatou v 8:30 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie, po ní zveme na faru na kávu a něco sladkého k ní. Dopolední program oživí divadelní vystoupení dětí z farnosti. Po dobrém obě-

dě je naplánována prohlídka věže a zvonů našeho farního kostela. Bude také otevřen kůr, kde zazní varhanní ukázky s krátkým výkladem. Odpoledne zpestří hry pro děti. Tešíme se na milé setkání.

Pout' chrudimské farnosti do Říma

Zveme Vás na informační schůzku k pouti do Říma,
která se uskuteční v pátek 9. června 2023 od 19 hodin ve farním sále.

Termín pouti: 19. – 24. dubna 2024

**Závazné přihlášky s platbou zálohy
do 12. června 2023.**

Pokud se nemůžete schůzky zúčastnit a máte zájem na pouť jet,
informace ráda poskytnu osobně ve farní kanceláři, mailem nebo telefonem.

Kontakt: pudilova.petra@email.cz, tel. 605151248.

Salvátorská pouť

Poutní slavnost Nejsvětějšího Salvátora oslavíme v neděli 6. srpna. Mše svatá bude v 8:30 hodin a v 10 hodin. Slavnostní poutní bohoslužbu bude sloužit P. Petr Chalupa, ředitel Českého katolického biblického díla, doprovodí ji spojené sbory a chrámový orchestr. Po ní až do 15. hodiny vystavíme Milostný obraz Nejsvětějšího Salvátora. V sobotu od 18 hodin v kostele sv. Kateřiny zazní

slavnostní zpívané nešpory. Příležitost ke svátosti smíření před poutí bude v kostele Nanebevzetí Panny Marie v pátek 28. 7. a 4. 8. od 16 do 18 hodin a v neděli půl hodiny před začátkem každé bohoslužby, v kostele sv. Kateřiny ve čtvrtek 3. 8. od 17:30 hodin. Prosíme o pomoc s úklidem kostela NPM v sobotu 22. 7. od 8:30, u sv. Kateřiny ve středu 2. 8. od 8:30 hodin.

Cykloputování

Organizační tým rodin Novákových a Vtípilových zve na již 5. ročník farního cykloputování pro rodiny s dětmi, ale i bez dětí. Startuje v pondělí 21. 8. Program bude sestaven podle věku a zdat-

nosti přihlášených účastníků. Servis nákladního doprovodného vozidla je zajištěn.

Přihlašte se do 18. 6. u Petra Vtípila: petr.vtipil@gmail.com, tel. 731557455.

Kostel NPM

Jsme moc rádi, že ve spolupráci s Chrudimskou besedou může být opět díky průvodcovské službě náš farní kostel v červenci a v srpnu otevřen

k modlitbě i k prohlídce s výkladem. Přijďte mezi 11. a 17. hodinou každý den.

MODLITBA

Oslava Nejsvětější Trojice

Spojuji se s tebou, Ježíši, můj Pane,
abych chválil tvého Otce.
Spojuji se s tebou, Duchu svatý,
který se ve mně modlíš nevypravitelnými vzdechy,
abych chválil Ježíše!

Spojuji se s tebou Otče i Synu,
abych chválil Ducha svatého,
který je vám roven a je mým Bohem.

Můj Otče, odevzdávám se do tvých rukou:
můj Otče, svěřuji se ti, důvěřuji v tebe.

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 14. 8. 2023. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 71 vyjde 28. 8. 2023.

Salvátor č. 70, červen 2023

Neprodejné

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800